

## ПРАГМАТИЧНИЙ ХАРАКТЕР ОДИНИЦЬ-КОМПОНЕНТІВ ЗАПЕРЕЧНОЇ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ

*Визначено методи, які існують в англійській для передачі інтенсифікації заперечення, проаналізовано їх з точки зору синтаксичних, семантичних та прагматичних критеріїв. Матеріалом слугували: Британський компонент міжнародного корпусу англійської мови (ICE – GB), укладеного та проаналізованого у London University College, а також інформація, взята із анкет, підготованих для англомовних носіїв. Виявлено, що ідіоматичні вирази використовуються у сучасній англійській мові для підсилення та емпатизації заперечного мовлення.*

Інтенсифікація як мовне вираження перебільшення чи применшення не обмежується лише категоріями прикметників чи прислівників. Інші також можуть виражати інтенсифікацію та набувати її [1: 27]. Цей процес може охоплювати не тільки окремі члени речення, але й усе речення. Отож, певні питальні слова (*wh-words*) *what, how* можуть функціонувати як підсилюючі означальні частки та прислівники в окличних реченнях (*What nice music is she playing!; How well he managed!*), а *what*, принаймні, може виступати у функції підсилення в іменникових фразах в тому самому типі речень (*What a sad story!*). Більше того, ці питальні слова поєднуються із *ever* та з певними мовними зворотами такими, як *on earth, in heaven's name, the hell*, які послугують для підсилення подиву чи недовіри мовця (*Wherever did you hear that?; Whoever told you that; What on earth is he saying?*). Окрім вищезгаданих виразів, визначальна частка *own* може підсилювати значення присвійних займенників (*They are my own*), розділові запитання також виступають у ролі підсилення після наказового способу та мають функцію наголошення чи імперативності звучання наказу (*Do it or leave it, will you?*). Деякі прийменники або так звані розділені інфінітиви можуть бути підсиленням (*She was standing closer to me; You have to really try*). Щодо системи полярності вираження інтенсифікації можна спершу вивчати в межах стверджувальних речень таких, як *I DID say so*, де допоміжне дієслово *do* та базова форма відповідного дієслова поєднані, щоб наголосити твердження мовця, проте існує доволі мало досліджень про підсилюючу функцію заперечних речень, а саме про механізми та ресурси носіїв англійської, коли вони хочуть наголосити чи підкреслити значення висловлювань, які вже є заперечними [2: 54].

**Метою цієї статті** є визначення методів, які існують в англійській для передачі інтенсифікації заперечення, проаналізувати їх з точки зору синтаксичних, семантичних та прагматичних критеріїв. Матеріалом слугували: Британський компонент міжнародного корпусу англійської мови (*ICE – GB*), укладеного та проаналізованого у *London University College*, а також інформація, взята із анкет підготованих для англомовних носіїв. **Актуальність дослідження** полягає у новому підході до аналізу корпусу фактичного матеріалу, який містить приклади вживання англійської у великій кількості письмових та усних типів текстів. Усні тексти включають діалоги та монологи, а письмові матеріали містять друковані та недруковані приклади; усі вони охоплюють велику різноманітність жанрів: непрофесійні записи, кореспонденцію, романи, оповідання, прес-релізи, випуски новин, інструкції. **Завданням статті** є аналіз заперечної інтенсифікації на рівні цілого речення, на рівні підречення, або ж однієї з його частин.

Отож, для того, щоб подолати усі труднощі, ми зібрали матеріали з корпусу, порівняли їх та доповнили з певних бібліографічних джерел, таких як спеціалізовані словники, довідники з граматики, опубліковані протягом останніх десяти років, а також ми опиралися на інші авторитетні дослідження з питань заперечення загалом [3: 10]. Загальні результати вказують на те, що можливо говорити і про заперечення на рівні цілого речення, і на рівні підречення. Це означає, що підсилення може охоплювати і ціле речення, і його складові. Розглянемо наступні приклади:

The last few years it's got worse and because I can't breathe through my nose at all during the summer umh that brings on the asthma. (S1A – 051 – 107); 2) She described herself as 'completely hopeless with my hands'. (CCD)

Цитати та витяги були отримані і з усних матеріалів, і з письмових текстів *ICE – GB*, та визначені за допомогою певних кодів корпусу. *S* та *W* відповідно позначають усні та письмові матеріали. Дві цифри із трьох позначають текст та розділи. *Q* означає, що приклади були отримані шляхом анкетування. Окрім цього, певні аббревіатури позначають назви словників: *CCD* (*Collins Cobuild English Dictionary*), *CH* (*Chambers Twentieth Century Dictionary*), *LO* (*Longman Dictionary of Contemporary English*), *SL* (*A Dictionary of Slang and Unconventional English*), *OED* (*Oxford English Dictionary*), *WE* (*Webster's Third New International Dictionary*), *IE* (*Oxford Dictionary of Current Idiomatic English*), *OA* (*Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current Dictionary*).

Цілком зрозуміло, що у першому прикладі прийменникова фраза *at all* виступає інтенсифікатором, щоб наголосити, що мовець взагалі не може дихати через ніс (*to breathe through his nose*) [4: 2]. Більше того, речення відповідає усім вимогам заперечного речення. На противагу цьому, друге речення не є заперечним, а, навпаки, стверджувальним. У ньому підсилення досягається засобами прислівника-інтенсифікатора *completely*, він підсилює прикметник *hopeless*, який виступає у ролі частини складного присудка (*PCs*). Інтенсифікація

заперечення на рівні підречення має одну і ту ж схему. Вона вживається в основному із заперечними прикметниками, які утворюються за допомогою афіксального чи морфологічного заперечення, тобто за допомогою додавання заперечних префіксів (*a-, un-, dis-, non-, in-* та його аломорфи *im-, il-, ir-*) та суфікса (*-less*). Ці слова, в свою чергу, модифікуються іншими підсилюючими прикметниками чи прислівниками. Можемо зробити висновок, що інтенсифікація заперечення на рівні підречення практично не відрізняється від загальних прикладів підсилення прикметників чи прислівників [5: 22]. На противагу цьому, інтенсифікація заперечення на рівні цілого речення має набагато більше специфічних рис, які заслуговують аналізу. Підсилення заперечення в англійській мові можна досягнути п'ятьма різними способами: а) використання виразів із негативним навантаженням; б) повторення прислівника *never* або його комбінації *never ever*; в) *not (even) a \ one* як варіантів звичайної частки *no*; г) вживання певних лексичних одиниць в поєднанні із обмеженою групою дієслів; д) використання низки заперечних ідіоматичних виразів [6: 63]. Кожний із п'яти способів заслуговує особливої уваги. Вирази із негативним навантаженням можна погрупувати наступним чином: *at all, a bit, in the least, in the slightest, in any way*. Усі ці вирази характеризуються наступними рисами: 1) вони вживаються в заперечному контексті, або, принаймні, не-стверджувальному, ми маємо на увазі прямі і непрямі запитання, умовні та порівняльні речення, слова, які є морфологічно заперечними або заперечно орієнтовані, наказові речення із неспецифічним значенням, інфінітивні конструкції з *too*; 2) вони не узгоджуються з певними лексичними одиницями; 3) вони виступають як прислівники в умовних реченнях; 4) вживаються в реченні відокремлено, таке речення є відповіддю на попереднє запитання; 5) стоять в середині речення або ж вкінці (кінцева позиція переважає над серединною) [7: 27].

Зі всіх прикладів найуживанішим в корпусі є *at all*. Нами знайдено двадцять вісім прикладів: двадцять в усних текстах та вісім на письмі у формальних та розмовних варіантах мови та мовлення. Речення із *at all* виступають у ролі підсилення негативного значення попереднього речення, яке також є заперечним. Це є особливо притаманним усному стилю:

(3) No she's she's not really a dancer she uh she's sort of uh – I think she'd rather just sing and not bother to move *at all* ... (S1A – 083 – 93); 4) But the hospital had told me that the child wouldn't live – So I'd not prepared myself – I'd not got anything *at all* (S1B – 049 – 65).

Ця прийменникова фраза може вживатися сама по собі як ввічлива відповідь подяки, або ж як відповідь на заперечне запитання [8: 17]. У наступних двох випадках, вона виступає як вид проформи та частково втрачає своє негативно-підсилююче значення:

(5) "Thanks". "Not at all". (CCD); (6) "The place itself doesn't encourage you?" "Not at all". (LO)

Хоча у сучасній англійській вона вживається, передусім, заперечному контексті, в минулому столітті часто використовувалася у ствердженнях із значенням підсилення, і навіть зараз вживається як розмовний варіант ірландського діалекту в певних частинах США, особливо з випадками використання найвищого ступеня порівняння прикметників:

(7) "We had the best time *at all*". (OED)

Наступний вираз є *a bit*, який також використовується для того, щоб підсилити вже й без того заперечне речення. У корпусі це має вигляд відповіді на запитання [9: 36].

Він функціонує у вигляді проформи щодо змісту, переданого попереднім реченням:

(8) What's your normal handwriting like – Is it anything like ... tell you what – *Not a bit* – Show show us here just just sigh your sigh your name there.

Проте це не є загальним правилом. Так само як і *at all* воно може виступати у ролі прислівника-обставини в межах підрядного речення. У таких випадках до дієслова-присудка додаємо заперечення *not*, а не до частки *a bit*:

(9) You haven't changed *a bit*. (CCD); (10) It didn't hurt *a bit* when my tooth was pulled out.

Ці випадки відповідають, головним чином, розмовному та неформальному реєстрам [10: 42]. Вони можуть модифікуватися *little* та *at least*; числівник *one* може зайняти місце артикля *a*:

(11) I'm *not the least bit* tired. (Q) ; (12) I *don't* like the idea *one little bit*. (OA)

Як варіант до *not a bit* існує також конструкція *not a bit of it*, яка вказує на те, що щось є не таким, як очікувалося попередньо:

(13) You'd think she'd be tired after such a long journey, but *not a bit of it*.

*In the least* може також використовуватися, щоб зробити заперечення емоційнішим. В корпусі зустрічаємо чотири такі приклади. Всі вони трапляються на письмі, у частині діалогу [11: 6]. Як із *at all* та *a bit* він може вживатися сам по собі як відповідь на поставлене запитання:

(14) "Would you mind if I put the TV on?" "No, *not in the least*". (LO)

Заперечна частка *not* є завжди прив'язаною до дієслівної форми. Речення на зразок *It matters not in the least* є неприпустимими. Кінцева позиція чергується із серединною, хоча остання є емоційнішою, ніж перша:

(15) And I didn't *in the least* mind you talking about Caroline. (W2F – 020 – 161)

Серединна позиція є прийнятнішою, коли допоміжні дієслова формують дієслівну фразу:

(16) It was changing me in a way that I had *not in the least* expected. (CCD)

*In the slightest* також вживається як прислівник-означення, щоб підсилити заперечне твердження [12: 24]. Так само, як і з *the least*, *not* є завжди прив'язаною до дієслова. Корпус містить лише чотири випадки такого

використання, і всі вони зустрічаються в усному мовленні. Як і в попередніх прикладах він вживається самостійно як відповідь на попереднє запитання:

(17) "Do you mind?" "Not in the slightest". (CCD)

Як варіант до *in the slightest* ми можемо вживати вищий ступінь порівняння прикметника *the slightest* разом із іменником. Проте, навіть тоді він має підсилююче заперечне значення:

(18) She doesn't get on the phone at *the slightest provocation*. (S1A – 094 – 92); (19) It's not of *the slightest importance*. (Q)

Досить поширеним є також той факт, що подібні конструкції можна зустріти у складнопідрядних реченнях із заперечними головними реченнями та з дієсловами, що позначають ментальні процеси, думку, сприйняття, намір та бажання (*think, know, believe, suppose, want, intend, seem, appear*). Такі випадки ми називаємо *перенесеним запереченням* (*transferred, transported negation; neg-absorption; negative raising*). Фактично, заперечення належить до підрядного речення, проте переноситься на головне речення із прагматичних міркувань. Незважаючи на це, цей рух перенесення не змінює значення речення. Хоча у корпусі ми знаходимо такі приклади тільки зі *slightest*, така риса є притаманною усім виразам із негативним навантаженням, що належать до першої групи:

(20) I don't think there's *the slightest* possibility for one very obvious reason quite apart. (S1B – 035 – 108); (21) I was totally unaware of anything of this sort going on an um first of all I don't believe that anything to do with um security issues or you know approach to a security scandal had *the slightest* thing to do with Harold Wilson's resignation (S1B – 040 – 63).

*In any way* із варіантами *in no way* та *no way* також вживається для того, щоб наголосити, що твердження є неправдивим. У корпусі існує двадцять один такий приклад. Більшість із них, п'ятнадцять, вживаються в усному мовленні, тоді як – шість на письмі. Більшість використаних словників вказують на те, що такий вираз притаманний неформальному розмовному стилю. Більш того, *no way* є уживанішим, ніж два інші [13: 8]. *No way* відрізняється від двох інших виразів цієї групи тим, що його можна поставити на початку речення у випадку використання інверсії (присудок – підмет). Це робиться з метою підсилення інтенсифікації, чого не можна досягнути при звичному порядку слів. Модальні дієслова *will* та *would* ставляться після *no way*, щоб виразити нездійсненне припущення:

(22) *No way* will I go working for that man. (OA); (23) *No way* would I do that. (Q)

Досить поширеним є самостійне використання *no way* як відповіді на поставлене запитання. Таке використання є притаманним деяким варіантам англійської, зокрема американському. Фактично, цей вираз є стислою формою вираження рішучої відмови. Іноді він можна виражати неймовірність чи подив з боку мовця:

(24) So we are seeing Bay City Rollers word – Ah two-or-three words I saw a picture of myself yesterday in an album with uhm sitting up in bed next to my Bay City Rollers poster – *No way*. (W1A – 011 – 120)

Попередній вираз може вживатися із безособовим підметом *there*, за яким слідує підрядне речення [14: 52]. Підсилюючий ефект *there* можна порівняти із тим, що виражається за допомогою інверсії:

(25) *There's no way* he will pat with it. (S1B – 80 – 340) ; (26) Mr. Major was trying to slide away from his responsibility and Mr. Hattersley said: "I offer him this piece of simple advice – *there is no way* it can be redeemed or reformed: the poll tax has to be abolished." (W2C – 018 – 67)

Як завершення цього підрозділу важливо зазначити, що окрім розглянутих чотирьох лексичних структур, існують інші, які можна також сюди віднести. Серед них варто згадати наступні: *by no means* (із варіантами *not by any means* та *by no manner of means*), *under no circumstances*, *absolutely not*, *certainly not*. Перші два вирази можна поставити на початку речення у випадку використання інверсії (присудок – підмет), в той час, як два наступні є притаманними відповідям на запитання з метою спростувати щось або ж виразити рішучу незгоду, несхвалення:

(27) It is *by no means* certain that this is what he did. (CCD); (28) *Under no circumstances* whatsoever will I support Mr. Baldwin. (CCD); (29) "Does this affect your attitude to your work, in any way?" – "*Absolutely not*." (CCD); (30) "Had you forgotten?" – "*Certainly not*". (CCD)

Повторення прислівника *never* та його комбінацій із підсилюючими фразами як у *in (all) my life*, *in a million years*, *for a million pounds* також використовується з метою підсилення негативного твердження. За Партріджем ідіоматичне використання *Never Never* написаного з великої літери стосується неосвіченого населення Західного Квінсленду та Центральної Австралії [8: 16]. Побувавши там, можна записатися, що більше туди не повернешся:

(31) I'll *never never* do that again. (Q); (32) I would *never* go there *for a million pounds*. (Q); (33) I've *never* in my life seen anything like this. (Q)

Єсперсен також згадує схожі конструкції на зразок *never a*, яка часто використовується у деяких діалектах розмовного варіанту англійської, передусім, у виразі *never a word*. Так само ми додаємо *ever* до *never* для того, щоб підсилити заперечну якість мовного акту [4: 62]. Такі вирази особливо притаманні розмовному стилі. Нами було знайдено п'ять прикладів у корпусі:

(34) *Never* lecture with animals or children and *never ever* try to do chemistry experiments live. (S2A – 053 – 63); (35) Things will *never ever* be the same again. (CCD)

Фактично, таке підсилююче використання *ever* не обмежується комбінацією із *never*; його можна поєднувати із такими заперечними займенниками, як: *nothing, nobody, none* для того, щоб передати те ж саме емоційне значення:

(36) *Nobody ever* went there.

*Ever* також зустрічається в утвореннях *whatever* та *whatsoever* із аналогічною метою. Отож, прислівник *whatever* звичайно вживається після елемента із негативною полярністю, або ж речення із кількісною часткою *any* з метою зробити негативне твердження більш гучним [15: 44]:

(37) There is *no* scientific evidence *whatever* to support such a view. (CCD); (38) You can ask me questions on *any* topic *whatever* ... (CCD)

*Whatsoever* звичайно виступає в реченні перед займенниками *nothing*, *none* з такою ж функцією, що й в попередньому прикладі; його також можна ставити після елемента із негативною полярністю, якщо заперечна частка *no* є його частиною:

(39) "You don't think he has any chance of winning?" – "*None whatsoever*." (CCD); (40) There was *no* money *whatsoever*. (Q)

Цей прислівник також використовується у заперечних твердженнях із *any*, або ж його похідними:

(41) I don't think there is *any* evidence of that *whatsoever*.

Вирази на зразок *not (even) as one as not (even) a single* є емпатичною альтернативою до злічувальної означальної частки *no*. Вони мають значення того, що не існує нічого із попередньо згаданого [16: 7]. Хоча, теоретично, вони поєднуються із великою кількістю іменників, фактично, у комунікації вони виявляють тенденцію до вживання із наступними лексичними одиницями: *scrap*, *hair*, *word*, *jot*, *thing*, *trace*, *crumb*, *ounce*, *iota*, *shred*, *sign*, *speck* тощо і виступають у ролі партитивних часток до незлічувальних іменників. Болінгер у своїй класифікації підсилюючих одиниць називає їх мінімізаторами (*minimizers*). Вони займають найнижчу позицію у його шкалі:

(42) There's no food in the cupboard, *not a scrap*. (W1B – 001 – 53); (43) He as almost as short as he was broad and without *a single hair* on his head. (W2F – 013 – 48); (44) She didn't say *a single word*. (Q) ; (45) *Not a jot* of truth in it. (LO); (46) I couldn't do *a single thing* about it. (Q); (47) The submarine surfaced but found *no trace* of the fishing vessel which had already sunk. (S2B – 011 – 92); (48) There's *not a crumb* of food left. (Q); (49) They don't give *an ounce of support*. (Q); (50) I don't feel *one iota of guilt*. (CCD)

Іноді такі мінімізатори повністю замінюють типові *any*:

(51) *There was not a shred of truth in his statement*. (LO)

There was not any truth in his statement.

(52) *There is not a sign of life anywhere*. (WE) – There is not any life anywhere; (53) *There isn't a speck of dust*. (Q) – There isn't any dust.

На думку Бейлі та Аткінсона [17: 12] вони можуть мати стилістичну функцію літоти. Значення усього речення може змінюватися залежно від інтонаційного контрасту мовця:

(54) *There's not a crumb of food left. "There is nothing."*; (55) *There's not a crumb of food left. "There's a lot."*

Інтерпретація таких мінімізаторів як літот у другому прикладі із попередньої пари зводиться, головним чином, до відповідей на реальні або ж гіпотетичні запитання, які вже містять одиницю зацікавлення. Інакше, вони б не мали глибокого змісту. Прислівник *even* може виражати підсилююче заперечне значення у парі із неозначеним артиклем *a* або ж із частиною попереднього висловлювання:

(56) *Anyway um what I'm really getting at was at that stage I'd only been in Israel for about a day and a half you know not even a full day*. (S2A – 050 – 79); (57) *An exactly judged minimum of time spared for comfort; not even a hand free to touch her, while he held a gun and needed the other to brace himself against rough jolts over potholes*. (W2F – 015 – 53)

Ці яскраві вирази використовуються у сучасній англійській мові для підсилення та емпатизації заперечного мовлення. Складність заперечення, його важливість у мовній системі, комунікації та зв'язок із такими дисциплінами, як логіка, психологія, соціологія та математика вимагає подальших досліджень у даній галузі.

## СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Bach E. Universals in linguistic theory. Nouns and noun phrases / E. Bach, R. Harms. – The University of Texas at Austin, 1991. – 200 p.
2. De Villiers, Jill G. Some facts one simply cannot deny / Jill G. De Villiers, H. B. T. Flusberg // Journal of child language. – 1975. – Vol. 2. – P. 279–286.
3. Horn L. Negation and Polarity. Syntactic and semantic approaches / L. Horn, K. Yasushiko. – Oxford : Oxford University Press, 2000. – 68 p.
4. Jespersen O. Negation in English and other languages / O. Jespersen – London, Copenhagen : Allen and Unwin, 1917. – 423 p.
5. Acquaviva P. The logical form of negation / P. Acquaviva – New York : Garland, 1997. – 278 p.
6. Labov W. Negative Attraction and Negative Concord in English Grammar / W. Labov – Philadelphia : University of Pennsylvania Press, 1972. – 214 p.
7. Palacio Martinez I. Notes on the use and the meaning of negation in contemporary written English / I. Martinez Palacios // Atlantis. – 1995. – Vol. 27 1 / 2. – P. 207–227.
8. Partridge A. Meaning and negation : a problem in logic and semantics / A. Partridge // English Studies in Africa. – 1971. – Vol. 14 / 1. – P. 99–101.
9. Progovac L. Negative and Positive polarity / L. Progovac. – Cambridge : Cambridge University Press, 1994. – 145 p.
10. Tottie G. Fuzzy negation in Swedish and English / G. Tottie // Stockholm Studies in English. – 1977. – Vol. 39. – P. 11–14.

11. Tottie G. Negation in English Speech and Writing. A Study in Variation / G. Tottie. – San Diego, California : Academic Press, 1991. – 78 p.
12. Palacios Martinez I. Negative Intensification in Modern English / I. Martinez Palacios. – A Coruña : A Coruña University Press, 1995. – 34 p.
13. Horn L. Some Aspects of Negation / L. Horn. – Stanford, California : Stanford University Press, 1978. – 223 p.
14. Nagucka R. Negatively Phrased Utterances in English : An Essay in Some Aspects of Negation Against the Historical Background / R. Nagucka. – Warsaw, 1978. – 126 p.
15. Zimmer K. Affixal negation in English and other languages. An investigation of restricted productivity / K. Zimmer // Supplement to Word. – 1964. – Vol. 20. – P. 24–32.
16. Quirk R. and others. Comprehensive grammar of English / R. Quirk. – London and New York : Longman, 1985. – 516 p.
17. Aitchinson J. And Bailey G. Unhappiness about not unhappy people / J. Aitchinson // Journal of linguistics. – 1984. – Vol. 15. – P. 245–266.

#### REFERENCES (TRANSLATED & TRANSLITERATED)

1. Bach E. Universals in linguistic theory. Nouns and noun phrases / E. Bach, R. Harms. – The University of Texas at Austin, 1991. – 200 p.
2. De Villiers, Jill G. Some facts one simply cannot deny / Jill G. De Villiers, H. B. T. Flusberg // Journal of child language. – 1975. – Vol. 2. – P. 279–286.
3. Horn L. Negation and Polarity. Syntactic and semantic approaches / L. Horn, K. Yasushiko. – Oxford : Oxford University Press, 2000. – 68 p.
4. Jespersen O. Negation in English and other languages / O. Jespersen. – London, Copenhagen : Allen and Unwin, 1917. – 423 p.
5. Acquaviva P. The logical form of negation / P. Acquaviva. – New York : Garland, 1997. – 278 p.
6. Labov W. Negative Attraction and Negative Concord in English Grammar / W. Labov – Philadelphia : University of Pennsylvania Press, 1972. – 214 p.
7. Palacio Martinez I. Notes on the use and the meaning of negation in contemporary written English / I. Martinez Palacios // Atlantis. – 1995. – Vol. 27 1 / 2. – P. 207–227.
8. Partridge A. Meaning and negation : a problem in logic and semantics / A. Partridge // English Studies in Africa. – 1971. – Vol. 14 / 1. – P. 99–101.
9. Progovac L. Negative and Positive polarity / L. Progovac. – Cambridge : Cambridge University Press, 1994. – 145 p.
10. Tottie G. Fuzzy negation in Swedish and English / G. Tottie // Stockholm Studies in English. – 1977. – Vol. 39. – P. 11–14.
11. Tottie G. Negation in English Speech and Writing. A Study in Variation / G. Tottie. – San Diego, California : Academic Press, 1991. – 78 p.
12. Palacios Martinez I. Negative Intensification in Modern English / I. Martinez Palacios. – A Coruña : A Coruña University Press, 1995. – 34 p.
13. Horn L. Some Aspects of Negation / L. Horn. – Stanford, California : Stanford University Press, 1978. – 223 p.
14. Nagucka R. Negatively Phrased Utterances in English : An Essay in Some Aspects of Negation Against the Historical Background / R. Nagucka. – Warsaw, 1978. – 126 p.
15. Zimmer K. Affixal negation in English and other languages. An investigation of restricted productivity / K. Zimmer // Supplement to Word. – 1964. – Vol. 20. – P. 24–32.
16. Quirk R. and others. Comprehensive grammar of English / R. Quirk. – London and New York : Longman, 1985. – 516 p.
17. Aitchinson J. And Bailey G. Unhappiness about not unhappy people / J. Aitchinson // Journal of linguistics. – 1984. – Vol. 15. – P. 245–266.

Матеріал надійшов до редакції 27.03. 2012 р.

#### ***Татаровская О. В. Прагматический характер единиц-компонентов отрицательной интенсификации.***

*Определены методы, которые существуют в английском для передачи интенсификации отрицания. Данные методы проанализированы с точки зрения синтаксических, семантических и прагматических критериев. Материалом послужили: Британский компонент международного корпуса английского языка (ICE – GB), составленного и проанализированного в London University College, а также информация, взятая из анкет, подготовленных для англоязычных носителей. Определено, что идиоматические выражения используются в современном английском языке для усиления и эмфатизации отрицательной речи.*

#### ***Tatarovska O. V. Pragmatic Character of Units-Components of Negative Intensification.***

*The article defines the methods existing in English to express negative intensification. They are also analyzed from the point of view of syntactic, semantic and pragmatic criteria. The research is based upon the British component of International English Corpus (ICE – GB) produced and analyzed by London University College and also on the information issued in the questionnaires for English speakers. It has been determined that these idiomatic expressions are used in modern English in order to strengthen and emphasize the negative speech. Negative intensification shows a wide variation not only across the medium of expression used, whether it is speech or writing, but also across general English varieties as regards the different negative forms used, the position of these in the clause.*